

se zabýval jen otázkou, zda stříbrná barva jest příznačná pro podnik žalobkyně, nikoliv však rozhodnou otázkou, zda sporné balení platí za příznačné pro podnik žalobkyně v zákaznických kruzích (§ 11 čís. 3 zákona o nekalé soutěži). Přisvědčiti lze ovšem rekurentce, že jednání zůstalo i proto vadné, že se soudy nižších stolic vůbec nezabývaly s její námitkou, že věc byla mezi stranami smírně urovnána dohodou ze dne 18. října 1928. Bude proto třeba, by se soud první stolice také především zabýval s touto námitkou, neboť byla-li sporná věc skutečně urovnána oním způsobem, mohla by se žalobkyně domáhati jen splnění tohoto ujednání. Že žalobní prosba obsahuje i označení stříbrné barvy, nevádí, bude-li zjištěno, že barva chamois jest jen odstínem stříbrné barvy, jak žalobkyně tvrdí. Okolnost, že stěžovatelka má registrovanou ochrannou známku s kávovým mlýnkem, jest pro řešení tohoto sporu nerozhodná, jakž vyplývá z rozh. sb. n. s. č. 8856.

Čís. 11540.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

I když slova sama nejsou zaměnitelna, jest zaměnitelnost umožněna způsobem, jímž jest užíváno slova při označení zboží (§ 11 (3) zák.) t. j. příliš silným přilnutím ke způsobu výpravy zboží. Nerozhoduje, zda zaměnitelnost není lehce možna v kruzích obchodníků, stačí, může-li vzejíti záměna ve styku s ostatními zákazníky. Nevyžaduje se, by šlo o zvláštní originální myšlenku, stačí, že jde o označení, jež platí v zákaznických kruzích za příznačné pro určitý podnik nebo závod.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1932, Rv I 1550/31.)

Žalobě firmy Sochor proti Josefu Königovi, by bylo uznáno právem, že se žalovaný dopustil nekalé soutěže tím, že uvedl do obchodu bavlněné zboží pod označením »König« v pravidelných mezerách na líci okraje zboží, a, by žalovaný byl uznán povinným zdržeti se tohoto jednání a odstraniti z veškerého zboží označení shora uvedené, procesní soud první stolice vyhověl. **Důvody:** Nesporno jest, že žalující firma označuje v prodeji své zboží bavlněné a z umělého hedvábí jménem »Sochor« v pravidelných vzdálenostech na líci okraje zboží, že toto označení bylo od 15. dubna 1930 pod čís. 19861 zapsáno do rejstříku známek u obchodní a živnostenské komory v Liberci a že žalovaná strana uvedla do obchodu teprve počátkem listopadu 1930 bavlněné zboží, při čemž užívá stejného označení jen s tou odchylkou, že užívá místo jména »Sochor« jména »König« a že jméno to jest vytištěno způsobem a písmem jako »Sochor« na zboží žalující strany. Tím zjištěn skutkový základ sporu a zbývá rozhodnouti, zda žalovaná strana tímto svým jednáním může poškoditi žalující stranu a zda se jí dostala v rozpor s dobrými mravy soutěže a zda touto úpravou zboží, která v zákaznických kruzích platí za příznačnou pro podnik žalující strany, mohla vzejíti v zákaznickém styku záměna se zbožím vyráběným žalu-

jící firmou. V tomto směru nabyt soud na základě posudku znalce, který soudu jest znám jako vynikající odborník v oboru zboží textilního a také oběma stranami za znalce byl souhlasně navržen, přesvědčení, že se označení zboží firmy jménem »Sochor« stalo tak, jak shora bylo popsáno, pro výrobky žalující strany příznačné, že každý průměrný obchodník v tomto oboru zná toto označení, že zboží to jest v obchodních kruzích známé jak co do jakosti, tak co do vybarvení a stálosti, že žalující firma byla první, která tímto zvláštním způsobem na líci okraje zboží označovala, kdežto jiné firmy tak činily jen na rubu zboží, že jí tím vznikly velké náklady, i po stránce výrobní, i spotřební a že žalovaná strana, jsouc si toho vědoma, že se označení to stalo pro podnik žalující strany příznačné, využila způsobu toho k označení svého zboží neberouc zřetel na námahu a na finanční oběti, které žalující firma musila podniknouti, by se označení to stalo pro její podnik příznačným, a že při tomto označování zboží na líci okraje jeho stranou žalovanou může vzejít v průměrném zákaznictvu záměna se zbožím firmy Sochor. Z toho plyne, že označení používané žalující firmou pro její zboží, jak bylo výše popsáno, platí v zákaznických kruzích za příznačné pro podnik žalobkyně, že může z pozastaveného užívání tohoto zevnějšího zařízení jejího podniku vzejít v zákaznickém styku záměna podniku odpůrkyně s jejím podnikem, protože průměrný zákazník může z podobného označování na líci okraje látky usuzovati, že tak poznačené (cizí) soutěžitelovo zboží jest z podniku žalující strany, při čemž jest se postavit na stanovisko průměrného zákazníka, v jehož paměti utkvěla jen jakási více méně mlhavá představa zevního zařízení a jenž proto zcela povšechně již z celkové obdoby dvou, v jednotlivostech se rozcházejících zevních zařízení různých podniků usuzuje, že pocházejí z téhož výrobního pramene (rozh. čís. 9971 sb. n. s.). S tohoto hlediska nerozhoduje, zda zboží žalující strany bylo označováno jménem Sochor, kdežto odpůrcovo zboží jménem »König«, nanejmeně, ana žalovaná strana sama doznává, že jména ta vytištěna jsou tímž způsobem a písmem. Nesejde ani na tom, zda podnikatel trpí tímto zneužíváním zvláštních zevnějších zařízení jeho podniku, platících pro tento podnik v kruzích zákaznických za příznačné, hmotnou škodu, stačí, že si odpůrce vytýkaným jednáním, jímž se v hospodářském styku dostal do rozporu s dobrými mravy soutěže, zjednal na újmu ostatních soutěžitelů soutěžní výhodu, již vzniká ve vzájemných soutěžních vztazích a stycích soutěžitelů porucha, jeho soutěžení přednost a soutěžná újma ostatních soutěžitelů. Takováto újma žalobkyni jako soutěžitelce může nastati z jednání žalovaného, což patrně z posudku znalce, ježto zboží žalující firmy jest v obchodních kruzích známé a hledané i co do jakosti i co do jeho vybarvení a stálosti, a zneužíváním tohoto označení zboží pro zboží cizí může vzniknouti pro odpůrce soutěžní přednost a soutěžní újma pro žalobkyni, nehledíc ani k tomu, že jednáním tím se seslabuje výsledek námahy a finančních obětí, vynaložených žalobkyní k tomu, by se označení zboží stalo příznačným pro její podnik. Má tedy soud za to, že jednání žalované strany odporuje ustanovení § 1 a 11 odst. (3) zák. o nekalé soutěži, a proto

nároku žalobnímu vyhověl. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Pokud se týče právního posouzení, k němuž soud dospěl na základě nesporných skutečností a znaleckého důkazu, shledává odvolání jeho nesprávnost v tom, že soud první stolice pokládá v souzeném případě záměnu podniku, pokud se týče zboží za možnou, ačkoli prý pro možnost této záměny nestačí stejný způsob označení zboží, an jest spojen se zcela jiným jménem, König místo Sochor, jež je pro každého zákazníka směrodatné. Soud odvolací neshledává tuto výtku důvodnou a stotožňuje se úplně s právním názorem soudu první stolice, že v souzeném případě je tu nekalá soutěž podle §§ 1 a 11 odst. (3) zákona o nek. s. Je-li znaleckým posudkem zjištěno, že označování zboží způsobem, o nějž v tomto sporu jde, jest zvláštním zevnějším zařízením žalujícího podniku, jež v zákaznických kruzích platí pro tento podnik za příznačné, což znalec potvrdil, a je-li právě proto možná záměna se zbožím a s podnikem žalovaného, tímto příznačným způsobem označeným, což znalec rovněž potvrdil, nemůže býti pochybnosti o tom, že jsou tu náležitosti nekalé soutěže podle § 11 odst. (3) cit. zák. Není správné tvrzení žalovaného, že záměnu vylučuje jiné jméno při použití tohoto příznačného označování zboží, neboť předně právě příznačnost, ojedinělost a zvláštnost tohoto označení posunuje význam jména při tom použitého do pozadí a za druhé může v zákazníkovi vyvolati dojem, že jde o jiný výrobek téže firmy nebo podniku s ní sdruženého, která z důvodů jemu neznámých volí pro své zboží jednou označení jménem »Sochor« po druhé zase jménem »König«, naznačujíc příznačným způsobem při použití těchto jmen, že jde o stejný výrobní pramen. Jako při použití výrobků »Odol« nebo »Maggi« není zajisté rozhodným pro kupujícího jméno samo, nýbrž světoznámá příznačná forma lahviček, používaných pro tyto výrobky, je tomu v souzeném případě podobně nebývalá tu dříve a žalobcem poprvé a dosud jediněle používaná forma označení zboží, jež právě pro jeho výrobky stala se rovněž příznačnou. Že osvojení si tohoto zvláštního způsobu zevnějšího příznačného zařízení žalujícího podniku, jehož zavedení přirozeně spojeno bylo s určitými finančními obětmi a jehož použití soutěžícím závodem rovněž přirozeně jest pro žalobkyni spojeno s materiální újmou, jest v rozporu s dobrými mravy soutěže ve smyslu § 1 cit. zák., netřeba ani blíže odůvodňovati, neboť dozajista není morálním dodatečně osvojování si cizích nápadů a úspěšných forem soutěžitelských bez vlastních obětí na cizí úkor.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Lze přisvědčiti dovolateli, že slova »Sochor« a »König« o sobě nejsou zaměnitelná, avšak zaměnitelnost jest umožněna způsobem, jímž dovolatel užívá slova »König« při označení svého zboží, t. j. příliš silným přilnutím ke způsobu výpravy zboží žalobkyně. Jest nerozhodné, zda snad zaměnitelnost není tak lehce možná v kruzích obchodníků,

neboť stačí, může-li vzejít záměna ve styku s ostatními zákazníky, a že tomu tak jest přes rozlišnost slov »Sochor« a »König«, vystihl správně již odvolací soud. Zákon nevyžaduje, by šlo o zvláštní originální myšlenku, stačí, že jde o označení, které platí v zákaznických kruzích za příznačné pro určitý podnik nebo závod. Dovolateli zajisté nelze brániti, by neoznačoval své zboží svým jménem, musí však tak učiniti bezvadným způsobem s hlediska ustanovení zákona o nekalé soutěži, což se právě v tomto případě nestalo. Jest přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že se jednání dovolatelovo přičí dobrým mravům soutěže, a, poněvadž jednání to jest spojeno pro žalobkyni i s hmotnou újmou, což dovolatel ani nenapadá, jest naplněna skutková podstata § 1 zákona o nekalé soutěži.

Čís. 11541.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Domáhá-li se žalobce na žalovaném, by se zdržel označování svého podniku: »největší..... v Čs. republice«, jest na něm, by tvrdil a dokázal skutečnosti, z nichž by bylo lze právem vyvozovati, že údaj žalovaného o rozsahu jeho podniku jako největšího v Československu jest nesprávný, že se neshoduje se skutečnými poměry. Rozhoduje, zda v Československé republice jest větší podnik (určitého druhu), než podnik žalovaného, nerozhoduje největší obchodní spojení, možnost největšího faktického odbytu.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1932, Rv II 27/31.)

Svaz potravinářského průmyslu v Praze domáhal se na žalované firmě, by byla uznána povinnou zdržeti se označování svého podniku slovy »největší lisovna ovocných šťáv v Čsl. republice«. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Žalobce domáhá se žalobou, by se žalovaná zdržela označování svého podniku »Grösste Fruchtsaftpressereien der Čsl. Republik«. Jde tudíž o žalobu zdržovací podle § 2 zákona ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. proti nekalé soutěži a bylo na žalobci, by dokázal podmínky skutkové podstaty tohoto ustanovení, klamavost a způsoblost zjednatí tím podnikem přednost při soutěži na úkor jiných soutěžitelů. Na žalobci tudíž bylo především, by tvrdil a dokázal skutečnosti, z nichž by bylo lze právem vyvozovati, že údaj žalované o rozsahu jejího podniku jako největších lisoven ovocných šťáv v Československu jest nesprávný, že se neshoduje se skutečnými poměry. Podle názoru odvolacího soudu je vzhledem k údaji, jehož se žalovaná má zdržeti, rozhodnou skutečností v tomto sporu, zda v Československé republice jsou větší lisovny ovocných šťáv, než lisovny žalované, nebo, jak odvolatelce jest přisvědčiti, zda v Československé republice lisuje některý podnik větší množství ovoce, než žalovaná. Nerozhoduje však, jak žalobce míní, největší obchodní spojení, možnost